

[Kirsten Jacobsen]

så gør man det. Det er det, boligministeren skulle forholde sig til, og derfor skulle han have grebet fat i den due, hr. Lykketoft sendte til vejr, i stedet for at putte den ned i papirkurven, og have stillet sig frit frem her og ladet sig putte igennem en socialdemokratisk vridemaskine. Det havde bevist noget politisk format.

Derfor er det rigtigt, hvad hr. Jørgen Estrup siger, at det her er ingenting, det er luftsteg, det er vindfrikadeller. Og vi lander ikke engang midt i grøften; vi lander midt i muddergrøften.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 212:

Forslag til lov om ophævelse af lov om økonomisk støtte til politiske partier m.v.

Af Aage Brusgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 28/1 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Lovforslaget går ud på at ophæve den lov om økonomisk støtte til politiske partier, som Folketinget vedtog for godt fem år siden.

Lovforslaget om økonomisk støtte til politiske partier blev i november 1986 fremsat af Folketingets Præsidium og blev vedtaget i december 1986. I begyndelsen af 1988 fremsatte Fremskridtspartiet lovforslag om at ophæve partistøtteordningen, men forslaget blev forkastet af et flertal i Folketinget.

Det lovforslag, der blev vedtaget i 1986, havde sit udgangspunkt i en folketingsbeslutning,

der blev vedtaget i maj samme år. Denne folketingsbeslutning og dermed lovforslaget og loven blev vedtaget af Folketinget på grundlag af lang tids overvejelser i Præsidiet, der mundede ud i en aftale mellem de partier, der var repræsenteret i Præsidiet, om bl.a. en partistøtteordning. Formanden for Folketinget, der fremlagde forslaget, anførte, at forslaget var udarbejdet under indtryk af den udvikling i samfundet, der havde ført til, at stadig færre deltog i den grundlæggende politiske beslutningsproces.

Da det blev anset for at være helt centralt for vort folkestyres fortsatte udvikling, at en stor del af befolkningen tog del i den demokratiske proces, var det efter forslagsstillernes opfattelse nødvendigt at indføre en partistøtteordning. Formålet var at sikre og styrke det grundlæggende politiske arbejde, og en partistøtteordning ville betyde, at den politiske aktivitet i fremtiden ville være mindre afhængig af virksomheders og organisationers tilskud til partierne.

En partistøtteordning kan også give anledning til betænkeligheder. Man kan frygte, at en sådan ordning tilslører det forhold, at den enkelte borgers engagement i det politiske arbejde – også det økonomiske engagement – er af helt afgørende betydning. På den anden side må det også fremhæves, at partistøtten kan virke som en demokratisk modvægt til den politiske meningsdannelse, der finder sted i de store faglige organisationer. Disse organisationer har ganske store midler til at fremføre de specielle interesser, de varetager, midler, der delvis finansieres af samfundet, idet de faglige medlemskontingenter kan fradrages i den skattepligtige indkomst.

Disse spørgsmål blev imidlertid i sin tid overvejet grundigt i Folketingets Præsidium og endte altså i en aftale om partistøtteordning. Jeg kan oplyse, at regeringen ikke ønsker at bryde denne aftale, og vi kan derfor ikke støtte Fremskridtspartiets forslag.

Stavad (S):

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne glæde mig over den slutbemærkning, som indenrigsministeren havde. Vi er glade for – det havde vi også forventet – at indenrigsministeren her giver udtryk for, at regeringen vedstår den aftale, der blev indgået på dette område.